

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ז.

עין משפט נר מצוה

לא א מיי פטין מהל
שבת הלכה א סמנ
לאון סה עטו שיער אית
סי שמו טעג א ופי שנת
פטין א
לב ב ג מיי פייד מהל
שבת הלכה ד טושיע
אית סי שמה טעף די
לב ד מיי שם הל' ו
לד ה א מיי שם הלכה ז
טושיע אית סי שמה
טעף י
לד ז ח מיי שם הל' ד
טושיע שם טעף יא

מוסף רש"י

קרפף ברי הורוק לתוכו.
מנשות רבים חייב. מנשות,
ואע"ג דלענין אסור טלטול
שויה רבנן ככרמלית שאסור
לטלטל בתוכו אלף זד,
מלאוייהא רשות היחיד
גמורה היא. דמחילה היא אלף
שמוקפת דיוקן, ומנשה סי
אסור רבנן לטלטול (שו"ב)
נעץ קנה ברשות
היחיד. מחל גבוה ממחילת
המלה, ורק. מנשות רבים,
ונח על גבי חייב. דהו
לה מנשה כרמלית, שאור רש"י
עולה עד לקנה, וע"ג דלאורי
רש"י אית למעלה מעשרה
(גיטין עט.)

רבינו הגאון

אוקף בבקעה דאית לה
מחיצות מרקמי רשות
היחיד. קרן וזית הסמכה
לה"י ואיצטבא שלפני
העמודים ככרמלית נדונין.
כל שאין גבוה מן הקרקע ג'
טפחים כגון לכיני וכיוצא
בה כרה"ד דמי, וכל הגבוה
ג' טפחים ואין בו רוחב
אביבנה וזקק ונה על גבוי
פטור, וקרן מן הוורק ונה
על פי הכלב או כפי הכבשן
או בידי שאר אדם וכיוצא
בזן המפורשות בהמוצא
תפלין, משום דחשבתו
משרה להו מן מקום, ומפורש
בהמוצא תפילין כי האי
גונא דכל פחות מ' בארץ
כא"ר חשיב, וא"ר יוחנן
אין כרמלית פחותה מ'
וטופסת ע' י טפחים,
אבל למעלה מ' מקום
פטור הוא, והכי פירושא
בפרק הוורק כי הא דאמר
שמואל לרב יהודה שינא
לא תיהו מבולי דשבתא
למעלה משערה ואוקימנא
בכרמלית. ואקלו בה רבנן
מקולי דה"י דאי איכא
מקום ד' על ד' הוא דהוי
כרמלית ואי לא מקום פטור
הוא, מקולי דה"י גמי דעד
לא הויא כרמלית למעלה מ'
הא דרב גידל דאמר
בית שאין בתוכו עשרה
טפחים וקירויו משלימו
על גגו מותר
לטלטל בכלו, כי כרה"י הוא
חשוב, דאומינן כבי האי
גונא גוד אסור מחיצתא.
בתוכו אין מטלטלין בו אלא
בד' אמות, מ"ט כיון דלא
חזי ליה אן המחיצות
מועילות, איכא כמו שאין
שם מחיצתא דמו.

לא נצרכה אלא לקרן וזית. לא צעי למימר דלויטרק לזרי רה"ר
משום דלר"א כרה"ר דמי ואפילו אית צהו חיפופי או שמא
מסקפא ליה אי מודה לכו רצי אליעזר אס לאו: אבר בון
העמודים. כרה"ר דמי אע"פ שאין צין עמוד לעמוד ט"ו אמות הו

כגון דאית לה מחיצות וכו' הא דאמר עולא
א"ר יוחנן ^(ס) קרפף יותר מבית סאתים שלא
הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הוורק
לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמוחסרת
דיוורן בשלמא רב אשי לא אמר ^(ט) כדעולא
אלא עולא מ"ט לא אמר כשמעתיה אמר לך
אי דאית לה מחיצות בקעה קרי לה קרפף
היא ורב אשי ^(ה) רה"ר קתני: והכרמלית אטו
כולהו נמי לאו כרמלית נינהו כי אתא רב
דימי א"ר יוחנן לא נצרכה אלא בלקרן וזית
הסמכה לרה"ר דאע"ג דוימנן דדחקי ביה
רבים ועיילי לגוה כיון דלא ניהא תשמישתיה
כי כרמלית דמי כי אתא רב דימי א"ר יוחנן
בין העמודין נידון ככרמלית מ"ט אף על גב
דרסי בה רבים כיון דלא מסתגי להו בהדיא
ככרמלית דמיא אמר ר' זירא אמר רב יהודה
איצטבא שלפני העמודים נידון ככרמלית
למ"ד בין העמודים כ"ש איצטבא למ"ד
איצטבא איצטבא הוא דלא ניהא תשמישתיה
לא אבל בין העמודים דניהא תשמישתיה לא
לישנא אחרינא אבל בין העמודים דוימנן
דרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רב רב
שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר
הוורק ומח בפניה חייב על גבה פטור אביי
ורבא דאמרי תרווייהו והוא שגבוה שלשה
דלא דרסי לה רבים אבל ^(ז) היומי ^(ח) והיגיו אע"ג
דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו
היומי והיגיו אבל צואה לא ורב אשי אמר
אפילו צואה אמר רב דימי רב שילא כי
אתא רב דימי אמר רבי יוחנן ^(ט) אין כרמלית
פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד

עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי
כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף
אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל
בכולו ^(ב) בתוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד ^(א) הדעד ^(א)
הוא דהויא כרמלית למעלה מ' טפחים לא הוי כרמלית וכו' הא דא"ל שמואל
לרב יהודה שינא לא תיהו במולי דשבתא למעלה מ' למאי הלכתא אילימא
דאין רשות היחיד למעלה מ' והאמר רב חסדא ^(ב) נעץ קנה ברשות היחיד
וורק ונה על גבוי אפילו גבוה מאה אמה חייב מפני ^(א) שרה"י עולה עד לקרע
אלא

כגון דאית לה מחיצות. ואשמעינן דאע"ג דהיקפה יתר מזית סאתים
ולא הוקף לדירה שאין צימו סמון לה קודם היקף ולענין לטלטל
למטה היא ככרמלית כדאמרין בעירובין שאין מטלטלין בו אלא זד'
אפ"ה לאורייתא רה"י היא והוורק כרה"ר לתוכה חייב: כדעולא.
דלמח מחילה היא לקרות רה"י אלא

שמוקפת לירה לכן אסורה לטלטל
מדרכין. והא דקמינן רה"ר לטומאה
כגון שיש פתחים במחיצותיה ונכנסין
צו ויולאין צוים: ^(א) עולא. דלמח אמאי
קרי לה רה"י כי מ"ט לא אמר כגון
דאית לה מחיצות ורה"י גמורה קאמר
ונייל צתר שמעתיה דלמח הוורק
לתוכו חייב: ורב אשי אמר לך
רה"י קתני וכרמלית לא קרי לה מח
רה"י: אטו כולנו. הנך יס וצקעה
ואיסטונית לא זו היא כרמלית דהוורק
צמנן רשות הא קתני אינו לא
כרה"י ולא כרה"ר ואין מוילאין כי
ש"מ זו היא רשות שלישי: לא נצרכה.
כרמלית דקתני אלא לאוספי כרמלית
אחריתי כגון קרן וזית שנכנס בו צית
למחו והינו המקקטו לרה"ר: לא
ניהא תשמישתיה. שאין יכולין להכנס
ותם מיי איסטונית רה"י
לנחט וצ"ל: שם בתוכו
אין מטלטלין וכו'. עי
עירובין פ"ו ע"א תוס' ד"ה
מחיצות: תוס' ד"ה אכל
בין העמודים ב"ר רב ^(ב)
אמא. עי עירובין ו ע"ב
תוס' ד"ה וכו' תימא:

שהיו עמודים צרחה ומולין צהס
התגרים פרגמטיא וגם איצטבאות היו
לפניהם לישב שם התגרים: לא מספגי
לכו נדיא. שהיו עמודים הרצה
צאורק ורוחב חוה שלל כנגד זה:
לצניא. תסם לצניא ארצה ורחבה ג'
ואין לעציה שיעור יש מכה עבות ויש
מנה קדות: ועוה על פניה. כגון

דצילה שמינה או טיט: חייב אס
זרק ד"א דהוי כמנשה כרה"ר לכל
למטה מ' רה"ר הוא ובלבד שינוח
י(ואו) למטה מג' דהוי כקרקע או צאור
כי האי דנדבקה ככותל וכדאמרין
צמנני לקמן) הוורק ד' אמות ככותל
למטה מ' טפחים כורק בארץ וחיוב.
וכי אמר למטה מ' צרוח ד' כרמלית
וכשאין רחב ד' מקום פטור היינו
צתשמיש המקום כגון גב לצניא
וראש כותל או עמוד דהני מסתיים
תשמישתייהו אבל אור כגון פני
כותל דבר הנדבק בו לא הוי רשותא
לנפשיה אלא אי למטה מ' הוא הוי

רה"ר גמור ואי למעלה מ' הוא דלא שלטי ציה רבים הוי אורח בעלמא מקום פטור כתינן) למעלה מ' טפחים כורק צאור ופטור: על גב
פטור. כדמוקי לה אביי ורבא בגבוהה ג' דלא דרסי ציה רבים דהוי מקום לעצמה: היומי. דורכ"א: היגיו. איגלוט"ר: אע"ג דלא גבוה ג'.
הוי מקום פטור לעצמו דלא דרסי ציה רבים עליה שלל זוקו: אפילו היומי והיגיו. דדרסי עליה כסנדיהון אבל צואה אע"ג דלא גבוה לא דרסי
עלה ורב אשי אמר אפילו צואה: היגיו אין כרמלית פחותה מ'. רוחב ואי לא מקום פטור הוא ומותר לכתחלה להוציא משם לרשות הרבים
ולרה"י: וטופסא. בגובה עד ^(א) ולקמיה מפרש לה: אילימא דאי איכא מחיצה ^(א) ב'. כגון כקנה המוקפת גדר והיא ימירה על צית סאתים
ולא הוקפה לדירה: וקירוי משלימו. עובי קירוי: על גגו. דגבוה י' הוי רה"י ומותר לטלטל בכלו: אלא זד'. דכיון דלא תופס המחיצה
י' הוי כרמלית. אלמא איפכא שמעינן לה: דעד ^(א) הוי כרמלית. אור של צקעה או של יס או של קרפף יתר על צית סאתים גופא אית שמו
עד ^(א) אבל למעלה מ' אין שם כרמלית על אורו צדרי שאינו מסויים כגון פני צניא או פני כותל או קלט מן האור למעלה מ' מותר להוציא
לכתחלה משם לרה"י ולרה"ר דאין שם כרמלית עליו כי היכי דאור למעלה מ' צרה"ר לאו רה"ר הוא כתינן לקמן וק"ל. למעלה מ' כורק צאור
גבי כרמלית נמי לאו כרמלית הוא. וצדבר מסויים כגון ראש עמוד וגב לצניא ליכא לאוקמיה דאי אית ציה ארבעה פשיטא דלמעלה מעשרה לא
הוי כרמלית דהא אפילו עמוד צרשות הרבים רשות היחיד הוא ואי דלית ציה ארבעה ולמטה מעשרה מי הוי כרמלית הא קאמר אין כרמלית
פחותה מארבעה ואי דבקאי ככרמלית וכיון דלית ציה ד' הוי שם הכרמלית עליו אס כן מצינו חומר ככרמלית מרשות הרבים דאילו צרשות
הרבים כי האי גוונא מקום פטור הוא וצטל ומותר לרשות הרבים ולרשות היחיד ואין אמרינן צתשמינן ^(א) דהאי תופסת עד ^(א) מקולי רשות
הרבים הוא הלכך לא מיתוקמא אלא צאורא: אילימא דאין רה"י. שולטת צמח צאור למעלה מ' אלא מקום פטור הוא וצטל אף לגבי
רה"ר: נעץ קנה. סתמיה אין רחב ד': וורק. מרה"ה ונה על גביו: חייב. כמנשה ע"ג קרקע דלא צעי הנחה על גבי מקום ד' צרה"י כדמפרש
לקמיה צתשמינן [מ.]: עד לקרעי. כל אור שכנגד רה"י צין אור חצר צין אור עמוד כרה"ה גבוה י' ורחב ד' כנגדו עד לקרע שם רה"י עליו:
אלא

א) עירובין סו. ב) פי קולס
הוא אלא כיק. א) פי קולס
ד) ופירוש מ. א. ב) נעץ
עט. עט. ו) ופירושין ל:
לה: א) ו) דף ק. א. ב) ס' א
ומתא פ"ק דעירובין תר
שהרבי נכנסת בו ויולאין צו
רה"ר לטומאה כו. ט) נעץ
מ"ו. א) ו) דף ק. א. ב) ס' א
ל. א) שם אור כרמלית עליו
כלל. רש"י. ט) לקמן ק'
ע"א.

הגהות הב"ח

א) גמ' רב אשי לא אמר
כעולא כדעולא אלא עולא
מ"ט:

גליון הש"ס

גמ' קרפף יותר מבית
סאתים בו הוורק לתוכו
חייב. עי לקמן פ ע"א
נכסי ד"ה וזאת שיש חייב
כי וד' נעץ ע"ב כרמלית
ד"ה מוקף לכרמלית וצ"ל:
שם רה"י קתני. וע"ש
בגהות פ"ו מ"ט שני
צית גבלל רה"י נכנס
ותם מיי איסטונית רה"י
לנחט וצ"ל: שם בתוכו
אין מטלטלין וכו'. עי
עירובין פ"ו ע"א תוס' ד"ה
מחיצות: תוס' ד"ה אכל
בין העמודים ב"ר רב ^(ב)
אמא. עי עירובין ו ע"ב
תוס' ד"ה וכו' תימא:

לענין רש"י

דורבא"י ירושמי"א.
החיים.
איגלוט"ר [איגלוט"ר].
סנה דורקני.

מוסף תוספות

א. דאטו אם נעץ קנה
ברשות הרבים ומיעטו
משש עשרה וכו' במביל
זה פקע מניה דין רה"י.
תוס' ה"ל"ש. ב. שאפ"י
שאין רוחב הלבנה אלא
שלשה דסתם לבנות ה'
הם, ובה"י בענין הנחה
על גבי מקום ארבע. הני
מילי למעלה משלשה
אבל למטה משלשה
כארעא מוכיחא דמי, אבל
בלבנה שהיא גבוהה יותר
משלש [אמרין]. מי
ג. וכן נראה מדברי
רש"י וז"ל. עפ"י. ו) ו) ו) ו)
מהש"ל. קע"א.
ד. דא"כ. מוס' ה"ל"ש.
ה. הני את. מוס' ה"ל"ש.
ו. ולכא. מוס' ה"ל"ש.
ז. כדתניא חרין שהוא
עמוק י' ורחב ד' הוי
רה"י ואפילו היא גדולה
הרבה כיון דאית לה
מחיצות לכרעיה הוי רה"י.
לשבת. מוס' ה"ל"ש.
ח. בלא מחיצות. מוס'
ה"ל"ש. ט. שאין בו אור
הוא למחיצה עשרה.
תוס' ה"ל"ש. י. והשתא
פירי שפיר. מוס' ה"ל"ש.